

[Boeck-Hansen.]

at man ikke har saadanne Haller i Jylland. Det er efter min Mening forkert, at man ikke har saa meget Materiel, at man kan sætte et Ekstratog ind i Jylland, som man øjeblikkelig kan disponere over. Der var maaske netop nu Grund til at tænke over, om man ikke burde indrette sig saaledes, at noget af Materiellet var stationeret derovre. Man maa jo i Øjeblikket have noget Materiel i Overskud, eftersom man har inddraget Lyntoget „Englænderen“.

Isbryderne har jeg talt om, men jeg vil gerne sige i Anledning af det ærede Medlem Hr. Christianis Bemærkninger om, at der var Tider, hvor man blev behandlet saa haardt ved Istransporterne, at Dyr ikke havde kunnet holde det ud... (*Christiani*: Det var ikke mig, der sagde det!)... Saa var det et Citat. Jeg vil kun fortælle, at forleden, da jeg skulde fra Aarhus til Kalundborg, gik Damperen i al Hemmelighed. Der var ingen, der vidste det, det vil sige, jeg vidste det, for jeg havde tilsneget mig en Oplysning om det. Da jeg kom ned til Aarhus Havn, var der for øvrigt ingen Landgangsbro over til Skibet, men med det Initiativ, jeg er i Besiddelse af, gik jeg ind ad en af Sideportene og listede mig saaledes om Bord, og medens mange rejsende sad paa Hotellerne eller i deres Hjem og tænkte over, hvordan de egentlig skulde komme til København, listede vi ganske stille af, Damperen og jeg. Naa, det gik meget godt alt sammen, ogsaa det, at vi paa Kalundborg Havn sjaskede gennem Sne og Sjap — det er man jo vant til paa det Sted. Det Tog, som var kørt op, og som vi gættede os til skulde til København, bestod af en Motorvogn med to Waggoner. Det overraskede os ikke, at det ikke førte 1ste Klasse, til Trods for at man havde solgt gennemgaaende Billetter til 1ste Klasse om Bord i Skibet. Det overraskende var, at de to Waggoner, som var koblet til Motorvognen, begge var reserveret fortrinsvis for rejsende med Hunde. Det forekom mig underligt, og jeg spurgte, om der var Hundestilling i København.

Jeg fik det naadige Svar, at jeg godt maatte rejse med, og jeg satte mig ind, ængstelig for, at der skulde komme en Hundeejer og jage mig væk. Det er ikke Tegn paa, at Statsbanerne ligefrem ønsker de menneske-

lige rejsende velkommen. Det er et af de smaa Tegn, man skal tage i Agt. Jeg erkender, at Statsbanerne har faaet en betydeligt elskværdigere Tone, end de havde i tidligere Tid — det har jo ogsaa indvirket paa mig —, men det skulde dog ikke gerne være saaledes, at Benzinmangelen indvirkede paa Statsbanernes Elskværdighed over for Publikum, og disse Skilte med „Fortrinsvis for rejsende med Hunde“ gjorde ikke noget behageligt Indtryk paa de Mennesker, som skulde med Toget.

I øvrigt skal jeg slutte denne Forespørgselsdebat med paa ny at henstille til den højtærede Minister at tage under Overvejelse, at der bygges en stor og god Isbryder, hvad enten den nu skal kunne tage Vogne om Bord eller ikke, og at der fremsættes Forslag herom til Efteraaret, eller at det motiveres, hvorfor det ikke gøres.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Erik Eriksen har Ordet for en kort Bemærkning.

Erik Eriksen: Den højtærede Minister gik ikke ind paa de konkrete Tilfælde, jeg nævnte, men indskrænkede sig til at sige, at han maatte holde sig til, hvad Luftfartselskabet sagde om Landingsforholdene. Det forstaar jeg saa udmærket, men jeg tror alligevel, at Ministeren ikke kritikløst skal lade sig lede af de Raad og Anvisninger, han maatte faa derfra. Omkring Midten af Februar sendte Ingeniør Gunnar Larsen en Udtalelse til et vestjysk Blad, „Vestkysten“, hvori han bl. a. sagde, at af flyvetekniske Grunde var det ikke let at beflyve Esbjerg. Men et Par Dage før denne Artikels Fremkomst var der baade landet og startet to store svenske Rutemaskiner fra Esbjerg Lufthavn uden Vanskeligheder af nogen Art, og disse Maskiner var af samme Størrelse og medtog samme Passageral som Luftfartselskabets Condormaskiner. Derfor henstiller jeg, at den højtærede Minister ikke tager helt kritikløst mod de Oplysninger, han faar.

Jeg skal yderligere kun sige, at den Kritik, der er rejst fra Vestjylland, synes at have været berettiget, naar man ser, at efter at Is- og Snevanskelighederne var tiltaget gennem Uger, var Flyvepladsen i Esbjerg pludselig til at beflyve.